

Угорщина

Країни центральної та східної Європи. Середньовічний схід (X – XV ст.)

На землі середнього
Подунав'я – територію
сучасної Угорщини –
угорські племена
прийшли у 896 р. На
чолі угорських племен
стояв вождь Арпад.
Саме від нього бере
початок князівство, а
згодом і перша
королівська династія
Угорщини –
Арпадовичів.

Особливості державного устрою

Наприкінці *X* століття під проводом онука Арпада Геза, що зміг зміцнити князівську владу, угорці прийняли християнство, і князь з династії Арпадів став першим угорським королем Ішваном I Святим (Стефаном), що засновує християнську королівську владу. Короля підтримує рада з духовенства та графів комітатів (графств). Протягом *XI* століття відбувався процес оформлення феодальних відносин в Угорщині. Зокрема, основна маса вільних общинників перетворилася у феодально залежних селян. Угорські королі намагались опиратись на сейм - представницький орган станів. У середині *XV* століття в Угорському королівстві формується вищий орган станового представництва –

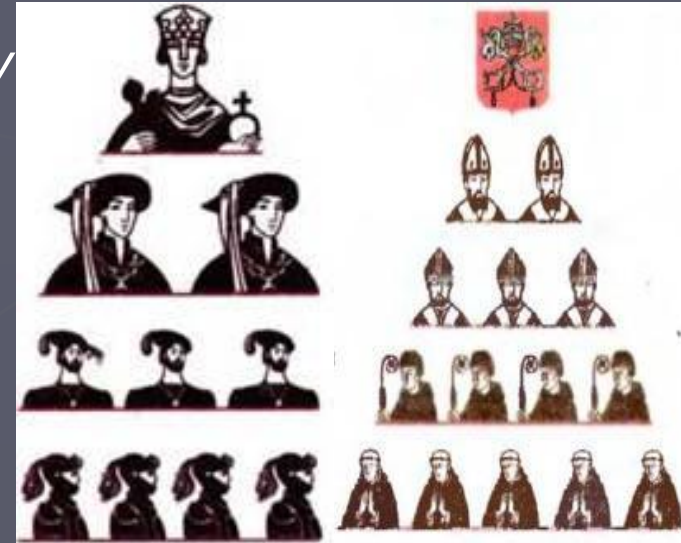
Органи державної влади

На чолі держави стояв король. Його влада передавалася у спадок. По всій країні він будував замки, які стали адміністративними центрами. У розбудові держави король спирався на досвід іноземців. Він зосереджував всю повноту влади у своїх руках, використовуючи королівську канцелярію, у якій працювали фахівці з університетською освітою.

Особливості організації суспільства

Основою суспільства був феодалізм, на якому базувалась система сюзеренно-васальних відносин. Він поділявся на три стани. В Угорщині люди були глибоко віруючими, церква відігравала ключову роль у середньовічному суспільстві. Люди прагнули спасти свої душі, саме тому, роль духовенства була дуже важливою. Важливу роль в середньовічному суспільстві займали світські феодалі. На її вершині був король – найбагатший власник землі. Саме він вважався верховним сеньйором, або сюзереном усіх феодалів. Саме селяни, були третім станом, тобто «ті що працюють». Вже на початку XI ст. більшість селян були залежними. Простежується кілька шляхів закріпачення селян, із розвитком феодальної системи королі почали дарувати своїм васалам не лише землю, а й людей, які на ній проживали.

Особливості економічного розвитку

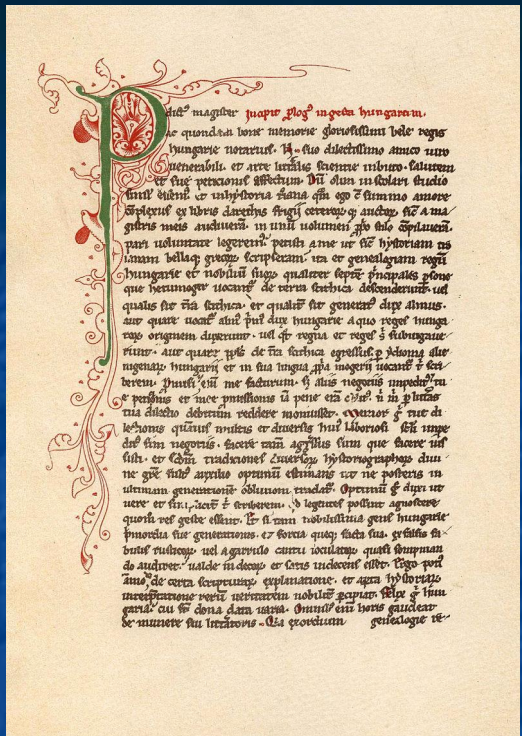
У XIV-XV ст. в Угорщині, як і в усій Європі відбувається швидкий розвиток господарства. Поширюється виноградарство, трипільля у сільському господарстві. Зростає кількість цехів, збільшується торгівля. Міста ведуть активну торгівлю, цьому сприяє розміщення Угорщини на перехресті торгових шляхів у Південну і Східну Європу. Феодали, зацікавлені у збільшенні прибутків, посилюють експлуатацію. Зростають податки і панщина. У відповідь селяни підіймаються на повстання. У містах Угорщини (як і в Польщі) йде боротьба між німецькою верхівкою і ремісниками угорцями.

Особливості культурного розвитку

Сáме бенедиктинські будівельні артілі запровадили в Угорщині розвинений тип католицького храму — тринавову базиліку з західним фасадом, фланкованим двома вежами. Крім того, Угорщина як наступниця Великоморавської держави стала спадкоємицею її архітектурних традицій, зокрема в будівництві центричних храмів — ротонд і тетраконхів.

Література Угорщини, протягом всієї своєї історії аж до XIX ст. перебувала в залежності від західної, особливо австрійської і німецької літератури, втім, також як і інші області культури Угорщини. Серед перших літописів з угорської історії були [Gesta Hungarorum](#) («Діяння угрів») невідомого автора, як правило, під назвою Анонімус, і [Gesta Hunnorum et Hungarorum](#) («Діяння гунів і угрів») Симона Кезаї. Обидва літописи написані латиною. Ці літописи історії змішані з легендами, так історично вони не завжди достовірні. Інший літопис Képes Krónika (Ілюстрована хроніка), яка була написана для [Людвіка Великого](#).

